

Jeg kan i øvrigt ikke forstå, at hr. Kolstrup synes, at der skal yderligere undersøgelser til. For når man er i gang i et område af en kommune med at renovere kloakker, så foretager man samtidig lige den her inspektion for at se, om der er noget at gøre. Og selvfølgelig skal man da ikke inspicere fuldstændig nye kloakker. Nu vil det jo i øvrigt nok ikke koste ret meget at inspicere nye kloakker, når man er ude med de dér tv-kameraer, for der er jo ingen propper i dem, så det koster ikke så meget. Men selvfølgelig er der ingen grund til det; det ville, som nogle har været inde på, være tosset.

Det er et problem med de utætte kloakker. Og det er fuldstændig lige meget, om det siver ud af private eller offentlige kloakker. Jeg tror, grundvandet bliver forurennet nøjagtig lige meget.

Så var det Dansk Folkepartis ordfører, der havde sådan en tillid til, at ansvarlige grundejere inspicerede deres kloakker, hvis de stoppede eller der var rotter i dem. Ja, nemlig, men heller ikke før, og så har det jo været galt længe. Jeg har aldrig hørt om en grundejer, som har interesseret sig for sine kloakker, før de er stoppet, og så har det været galt længe. Det er jo netop derfor, det her er nødvendigt, for vi gør det jo ikke. Vi regner bare med, at skidtet fungerer, og det gør det da heldigvis også i de fleste tilfælde. Men når det så ikke fungerer længere, skulle vi virkelig have gjort noget for et stykke tid siden. Det er det, der er problemet.

Så er der det andet i det her, og det er jo det med finansieringen, når vi kommer til renoveringen. Det er klart, at det skal grundejeren da selv have ansvaret for, men der er det problem, at vi har et forsikringssystem i Danmark, som afholder os fra at reparere og vedligeholde vores kloakker, fordi vi som regel har rørskadeforsikring på vores kloakker, og det betyder, at det er tosset at gøre noget, før de falder sammen, for så betaler forsikringsselskabet nemlig.

Og følgen af det, hvis vi får sat dette arbejde i gang, er, at så må grundejerforeningerne i gang med en forhandling med forsikringsselskabernes organisationer for at få en reduktion af forsikringspræmien på grundejerforsikringen, når man har fået foretaget inspektion og renovering i et område. For på den måde vil forsikringsselskaberne jo stort set aldrig få en udgift på de kloakker, og så er det klart, at så skal vi have en præmielettelse. Det er ligesom noget, vi ikke kan tage os af politisk, men det må være den naturlige følge af det her.

Jeg glæder mig til udvalgsarbejdet. Der er flere, der har ytret ønske om at dyrke det lidt, så vi har lidt at more os med her i forårsmånederne. Tak for det.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

14) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 85:

Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af sagsbehandlingstiden i Naturklagenævnet.

Af Hans Christian Schmidt (V), Henriette Kjær (KF), Svend Aage Fauerholdt (DF), Ebbe Kalnæs (CD) og Thorkild B. Fransgaard (FRI) m.fl. (Fremsat 16/1 2001).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Det forslag, vi nu har til behandling her i dag, det 11. i rækken, har vi behandlet tidligere, og der har været stillet spørgsmål og været samråd, og jeg har også taget en række initiativer, efter at vi har haft disse diskussioner.

Forslagsstillerne kommer i deres begrundelse med det argument, at stigningen i antallet af sager har gjort, at sagsbehandlingstiden er utilfredsstillende. Jeg er naturligvis fuldstændig enig i det synspunkt, at sagsbehandlingstiderne i offentlige instanser skal være så kort som muligt.

Det er korrekt, at der har været en stigning i antallet af modtagne klager i Naturklagenævnet. Trods stigende produktivitet er sagsbehandlingstiden desværre steget. Jeg har derfor taget en

række initiativer inden for det sidste års tid, der netop har til formål at nedbringe sagsbehandlingstiden. I foråret 2000 blev der gennemført en rationaliseringsundersøgelse af Naturklagenævnets virksomhed. Formålet var dels at undersøge mulighederne for en bedre ressourceanvendelse i den juridiske sagsbehandling i nævnet og dels en gennemgang af de administrative procedurer.

Som opfølgning på undersøgelsen lagde Naturklagenævnet i september sidste hånd på en handlingsplan for nedsættelse af sagsbehandlingstiderne. Undersøgelsen anbefalede en øget specialisering blandt medarbejderne for at effektivisere arbejdet.

På den baggrund blev der i efteråret gennemført en ny struktur i Naturklagenævnet, bl.a. med en særlig fredningssektion. Strukturen betyder, at den enkelte medarbejder opbygger en større kompetence på det enkelte fagområde, og det giver en mulighed for hurtigere og mere kvalificeret sagsbehandling.

Der er ligeledes sket en strømlining af de administrative procedurer i nævnet, bl.a. gennem en effektivisering i anvendelsen af informationsteknologi.

For at imødegå den stigende sagstilgang fik Naturklagenævnet medio 2000 mulighed for at fastholde fem årsværk i 2000 og 2001 derved, at vi brugte en opsparat lønsum. Dette ser ud til at have båret frugt. Allerede i år 2000 har Naturklagenævnet behandlet knap 50 flere sager, end de modtog. Produktiviteten i nævnet er steget også i 2000. De enkelte medarbejdere behandlede 76 sager i 2000 mod 64 sager i 1998.

Der har endvidere fra flere sider været peget på mulighederne for at indføre et mindre klagegebyr, en problemstilling, som jeg ikke har taget stilling til, men som jeg selvfølgelig vil diskutere sammen med alle andre forslag.

Som led i en mere langsigtet løsning vil der blive indgået en resultatkontrakt for Naturklagenævnet, ligesom det er tilfældet for andre lignende institutioner. En af de væsentligste målsætninger i resultatkontrakten bliver nedbringelse af sagsbehandlingstiderne inden for kontraktperioden.

For så vidt angår de kommende år, er vi i øjeblikket i gang med et analysearbejde, der skal munde ud i en vurdering af ressourcebehovet i 2002 og frem. Vi har altså taget en række initiativer, men jeg er selvfølgelig parat til på baggrund af det forslag, der her er lagt frem, i udvalget at diskutere med medlemmerne, hvad vi kan gøre

yderligere for at nå det fælles mål, nemlig kortere sagsbehandlingstider i forslaget.

Må jeg så endelig slutte med en enkelt sag, som er mig magtpåliggende i relation til Naturklagenævnet. Det har i pressen været påstået, at jeg skulle have udtrykt mistillid til og truet Naturklagenævnet. Jeg vil gerne sige, at det er en fuldstændig grundløs beskyldning.

Jeg har altid haft tillid til Naturklagenævnet, har ikke stillet forslag om ændret sammensætning af Naturklagenævnet og aldrig kritiseret afgørelser truffet i Naturklagenævnet. Også selv om de er gået mig imod, har jeg aldrig gjort det, for det synes jeg ikke er korrekt. Jeg må på det bestemteste tage afstand fra den version, som har været i pressen, og som har givet nævnet anledning til at reagere. Der er heldigvis ikke tale om et retvisende grundlag. Jeg har fuld tillid til Naturklagenævnet.

Inger Bierbaum (S):

Beslutningsforslaget, som vi behandler her i dag, pålægger regeringen at tage initiativer til at forkorte sagsbehandlingstiden i Naturklagenævnet.

Socialdemokratiet kan naturligvis kun dele ønsket om, at sagsbehandlingstiderne i Naturklagenævnet såvel som i andre offentlige instanser er så korte som overhovedet muligt. Jeg er imidlertid helt overbevist om, at også regeringen deler dette ønske, hvilket vi jo også lige har hørt.

Miljø- og energiministeren har også gjort rede for en række initiativer, der allerede er sat i gang med henblik på at sikre kortest mulig sagsbehandlingstid. For eksempel er der allerede udarbejdet handlingsplan, der er gennemført ny struktur for større specialisering, de administrative processer er blevet mere strømlinede, og der er midlertidigt sat flere medarbejdere på opgaven for at indhente den oparbejdede sagspu-kkel, som kom i år 2000.

Jeg har desuden forstået, at der arbejdes på at indgå resultatkontrakter, som jo er kendt fra Den Sociale Ankestyrelse og andre steder. Det kan måske også nedsætte sagsbehandlingstiden.

Der er altså allerede en hel del tiltag i gang, og på den baggrund er det lidt svært at forstå, hvad forslagsstillerne egentlig vil med dette forslag. Skal det ses som en kritik af de initiativer, der allerede er taget, eller mener man, at yderligere initiativer bør gennemføres? I givet fald kunne det have været gavnligt, hvis forslagsstillerne havde præciseret deres ideer i forslaget. Det kan

jo ikke være viden om nævnets arbejde, der mangler, da flere af forslagsstillerne jo selv sidder i nævnet.

På den baggrund kan Socialdemokratiet ikke støtte beslutningsforslaget, dels fordi der allerede er sat initiativer i gang, dels fordi vi finder forslaget uklart. Endelig har vi fuld tiltro til, at regeringen naturligvis også fortsat vil være optaget af at sikre en både smidig og grundig behandling af de enkelte sager. Vi ser derfor ikke noget behov for dette forslag.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg er bestemt ked af, at den socialdemokratiske ordfører siger, at forslaget er uklart. Jeg forstod jo faktisk på miljø- og energiministeren, at vi skulle gå ind i en positiv drøftelse af forslaget i Miljø- og Planlægningsudvalget. Derfor vil jeg blot sige, at vi sådan set har hentet tallene fra det faktuelle.

Hvis man ser på side 2 i bemærkningerne til forslaget, vil man kunne se, at i 1997 modtog Naturklagenævnet 1.671 klagesager, og hvis man går ind og slår op i finansloven for 2001, vil man kunne se, at regeringen selv regner med, at der bliver tale om 2.300 klagesager. Det er klart, at når man ser en så voldsom stigning – 38 pct. over 5 år – så må der ske noget.

Det er ikke bare det, at medarbejderne skal være endnu mere effektive. Det er de; de er dygtige. Men når der vælter flere og flere sager ind på bordet, bliver det selvfølgelig svært.

Jeg må sige, at jeg er meget glad for, at miljø- og energiministeren har sagt, at vi skal prøve at diskutere de her ting igennem, men det er altså et faktisk forhold, at der er problemer med sagsbehandlingstiden i Naturklagenævnet. Det står jo også her. Vi har sådan set bare ladet være med at komme med forslag, fordi vi mener, at det er op til regeringen, idet det jo er et organ, der er direkte underlagt ministeriet.

Henriette Kjær (KF):

Sagsbehandlingstiden i Naturklagenævnet er desværre alt for lang. Den føles i hvert fald meget lang for dem, der er involveret i sagen. Det drejer sig om folk, der gerne vil udvide deres landbrug, bygge eller ombygge et hus eller noget helt tredje.

Det kan så være, at de selv på grund af et afslag klager over én myndigheds afgørelse i en sag, men det kan selvfølgelig også være, at de har fået et tilsagn, som så indklages af naboer el-

ler Danmarks Naturfredningsforening eller andre igen.

I Det Konservative Folkeparti er vi indstillet på at tilføre nævnet flere ressourcer, så sagsbehandlingstiden kan blive afkortet, men vi mener også, der er andre veje at gå, nemlig ved, at man indfører et depositum, sådan at de, der klager, betaler et givent beløb, som de vil få tilbage, hvis de får ret, men som nævnet beholder, hvis man taber sagen.

Princippet er kendt fra en række andre offentlige instanser, bl.a. i Landsskatteretten, hvor man som klager betaler 600 kr., der gives retur ved vundet sag. Regeringen har også selv for nylig indført et gebyr for mejerier og slagterier, der ansøger om refusion i forbindelse med eksport til tredjelande. For at disse ikke skal søge om refusion til alt, er der altså her fastsat et gebyr af Fødevarerdirektoratet. Den sag er jo højaktuel, jf. samrådet i går i Fødevarerudvalget.

Men vi taler såmænd ikke engang om et gebyr. Vi ønsker blot et depositum. Det tror vi kan få folk til at tænke sig om en ekstra gang, inden de klager, og måske få dem til at overveje, om der nu også er hold i en eventuel klage.

Jeg beder derfor ministeren overveje endnu en gang – og snart træffe en beslutning – om ministeren er indstillet på et sådan depositum.

Vi mener, det kunne ligge på omkring 500-600 kr. Det vil regulere antallet af klager, og samtidig er det så overkommeligt, at det ikke vil afholde nogen fra at indsende en berettiget klage.

Men uanset om der er opbakning til dette forslag eller ej, mener vi, at sagsbehandlingstiden skal ned, og at ministeren må foretage det nødvendige. Med hensyn til hvilke metoder ministeren vil bruge, er der valgfrihed, men vi ser det som et problem, at sagsbehandlingstiden er så lang.

Jørn Jespersen (SF):

I SF er vi enige i, at det er et mål i sig selv at få korte sagsbehandlingstider i Naturklagenævnet og i al mulig anden sagsbehandling, og vi vil meget gerne medvirke til at få en kortere sagsbehandlingstid i Naturklagenævnet.

Vi synes, det er lidt tyndt, at man fra forslagsstillernes side ikke har nogen forslag til, hvad der ville kunne medvirke til at nedbringe sagsbehandlingstiden. Jeg ved ikke, om det, Venstre har i tankerne, er flere offentligt ansatte; så ville det da være rart at få det at vide. Men vi vil som sagt gerne være med til at drøfte det og se, om der er forskellige metoder til at opnå det mål, vi

åbenbart er enige om, nemlig kortere sagsbehandlingstider.

Vi har jo selv nogle tanker, som vil komme til behandling i løbet af kortere tid, omkring Naturklagenævnets sammensætning. Vi synes, det er uhensigtsmæssigt, at der sidder medlemmer af Naturklagenævnet, som samtidig er medlemmer af Folketinget. Det er sådan helt principielt et problem, synes vi, at man sammenblander den lovgivende og administrative og udøvende/dømmende magt på den måde, som det sker her. Men det kan jo være, vi kan få den drøftelse sammen med drøftelsen af, hvordan sagsbehandlingstiderne kan nedsættes, og måske også finde løsninger på det.

Jeg har jo bemærket, at der har været repræsentanter for partier, der godt kunne gå hen og minde om et flertal, som har gjort sig tanker i samme retning, så vi muligvis kan få en ændret sammensætning af Naturklagenævnet ved samme lejlighed.

Jeg synes også, at forløbet omkring behandlingen af sagen om storcentret i Ørestaden giver anledning til at sige, at det var uheldigt, at der var så tætte relationer. Jeg brød mig ikke om den måde, som det i hvert fald i pressen blev refereret på, at man truede medlemmer med forskellige ændringer af nævnets sammensætning, med mindre en bestemt sag faldt ud på en bestemt måde.

Jeg kan forstå på ministeren, at han er blevet fejlrefereret i den sammenhæng. Jeg ved ikke, om han har dementeret det i forhold til pressen, men jeg synes i hvert fald, at den måde, det fremstod på i pressen, var ganske ubehagelig og uhensigtsmæssig.

Men som sagt vil vi meget gerne være med til en samlet vurdering af Naturklagenævnet både med hensyn til sagsbehandlingstider og med hensyn til sammensætning.

Ebbe Kalnæs (CD):

Forslaget her, som skal forkorte sagsbehandlingstiden i Naturklagenævnet, er vi medforslagsstillere til og derfor også meget, meget enig i.

Det, det drejer sig om, er jo det helt enkle, som hr. Hans Christian Schmidt ganske rigtigt udlagde det, at der simpelt hen er en stigende sagspukkel, og det går stærkt.

Som den konservative ordfører sagde, må man nok overveje, om ikke et gebyr var passende. Det kan faktisk lade sig gøre i dag for 4 kr.

og en kuvert at stoppe næsten hvad som helst, og derfor er det nok en overvejelse værd.

Men jeg vil da også gerne sige med det samme, at jeg ikke tror, det kan gøres med det alene. Jeg tror altså også, at der skal et par årsværk mere til for at løse det her problem. Jeg er ikke i tvivl om, at det ikke gøres alene med 500 kr. i sagsbehandlingsgebyr, men jeg synes, det kunne være væsentligt i denne her sammenhæng.

Når hr. Jørn Jespersen er inde på spørgsmålet om sammensætningen af Naturklagenævnet, må jeg sige, at det kan man da mene, og hvis der er et flertal for, at det skal sættes anderledes sammen, er det da i orden.

Men når man sidder i et naturklagenævn, hvor man udpeger et medlem for hvert parti, som er repræsenteret i Finansudvalget, vil man få politikere til at sidde der under alle omstændigheder i enhver situation. Og opgaven er altså af en sådan karakter, at det der med, om der politiseres, er rent gedigent vrøvl, for det kan ikke lade sig gøre med det kommissorium og den opgave, der ligger i Naturklagenævnet. Det er ikke muligt i den forstand. Der er selvfølgelig sager, hvor der er nogle skøn osv.

Med hensyn til hele sagen omkring Ørestaden, som jeg jo som medlem af Naturklagenævnet ikke selv deltog i præcis på det tidspunkt og heller ikke i den forlængede behandling, der var, vil jeg gerne sige, at jeg også oplevede, og det tror jeg mange gjorde, at der var nogen, der var ude og lave gevaldige historier om denne her sag. Jeg tror faktisk, det er rigtigt, når ministeren siger, at ministerens udtalelser også i den grad er blevet fordrejet, og at han er blevet groft fejl citeret.

Som sagt skal der nok flere årsværk til, hvis vi skal have den her sagsbehandlingstid kortere, og det er meget vigtigt, at den bliver kort; det er utrolig vigtigt, at den bliver kort.

Der er folk, der sidder rundt omkring i landet og kan få stoppet næsten hvad som helst med 4 kr. i frimærker og en kuvert, hvis der er noget, der ikke passer dem. De tror nemlig, at Naturklagenævnet er sådan et sted, hvor man er smagsdommere: Om der for tiden er et flertal for eller imod vindmøller, eller om der for tiden er nogen, der bedst kan lide den slags og den slags osv. Sådan foregår det altså overhovedet ikke, venner.

Det, det handler om, er, om der er et lovgrundlag at gøre det på, og at man skal tilse, at proceduren har været rigtig. Om man kan lide det, der foregår, eller ej, er ikke en sag, der skal

afgøres i Naturklagenævnet, og det bliver det heller ikke.

Vibeke Peschardt (RV):

Jeg vil nøjes med at sige, at vi ikke kan støtte beslutningsforslaget.

Søren Kolstrup (EL):

Enhedslisten er enig med forslagsstillerne i, at det er særdeles ønskeligt, at sagsbehandlingstiden bliver afkortet. Enhedslisten er også indstillet på at medvirke til at finde de nødvendige redskaber til at indfri det mål, f.eks. gennem flere ansatte.

Vi er også meget optaget af, at kommuner og amter forfølger en oplysningspligt om de klagemuligheder, der netop er i Naturklagenævnet.

Endelig skal jeg præcisere, da det er blevet nævnt af et par ordførere, at Enhedslisten ikke er tilhænger af et gebyr. Det *kan* afholde folk fra at klage over mindre spørgsmål, men mindre spørgsmål kan jo også indeholde meget principielle forhold, og derfor ønsker vi ikke et sådant gebyr.

Endelig kan jeg sige, at det forhold, at man kan sidde både i Folketinget og Naturklagenævnet, finder vi ikke hensigtsmæssigt.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Jeg vil gerne spørge hr. Søren Kolstrup, hvis vi skal have den diskussion: Der er på nuværende tidspunkt tre medlemmer af Naturklagenævnet, der er medlemmer af Folketinget. Jeg tror, hovedparten af resten er trådt ud af Folketinget inden for de senere år – gælder det også dem?

Formanden:

Hr. Søren Kolstrup – idet forslaget sådan set går ud på sagsbehandlingstider og ikke sammensætning.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Jeg fik et spørgsmål; det svarer jeg så på. Det, jeg udelukkende talte om, var medlemmer af Folketinget, ikke forhenværende medlemmer.

Ole M. Nielsen (KRF):

Det er jo svært at have noget imod afkortning af sagsbehandlingstider, så det forslag kan vi støtte. Men hvad der i øvrigt skal til, det har jeg ikke overblik over, da jeg ikke kender ret meget til sagen. Men jeg synes da, at det er spændende,

og det kunne være interessant nok at se på lovgrundlaget for Naturklagenævnet.

Jeg opfatter sådan et klagenævn som en ventil, som det er vældig godt og fornuftigt at have i et demokratisk samfund. Folk, der føler sig trådt på, kan bruge det. Det har bestemt noget med retssikkerhed og retfærdighed og tillid til systemet at gøre osv.

Men omvendt er det selvfølgelig også skidt, hvis det bliver det rene pjat. Altså 2.300 sager om året – jeg blev godt nok overrasket, da jeg så det tal. Det er ca. otte i hver kommune i gennemsnit, små som store kommuner. Jeg kan slet ikke forstå, at det kan give anledning til så mange på 1 år. Det undrer mig virkelig. Men det er jeg meget interesseret i at vi kigger på.

Formanden:

Hr. Hans Christian Schmidt som ordfører for forslagsstillerne.

Hans Christian Schmidt (V):

Da hr. Svend Aage Fauerholdt fra Dansk Folkeparti desværre ikke kan være til stede i salen, har jeg lovet at sige, at Dansk Folkeparti kan støtte forslaget og klart mener, at man skal gå i dialog om at kunne nedsætte sagsbehandlingstiden i Naturklagenævnet.

Jeg vil godt starte med at sige tak for den debat, der har været i dag, og jeg synes faktisk, at noget af det, der virkelig er værd at lægge mærke til, er, at der jo tegner sig et flertal i Folketinget for, at vi får nedsat sagsbehandlingstiden.

Jeg er glad for, at miljøministeren tilkendegav, at miljøministeren gerne ville være med til at prøve at kigge på, hvad der kunne gøres, for at vi kunne få nedsat sagsbehandlingstiden, altså også forhold ud over dem, som er sat i værk.

For man må jo også huske på, at selv om man har sat noget i værk i år 2000, så forventer man stadig væk, at sagerne i år 2000 vil være afsluttet inden for 3 måneder – som 40 pct. – mens man efter 8 måneder mangler at behandle hele 26 pct. Det er for meget, og jeg er glad for, at jeg sådan set hørte, at miljø- og energiministeren er enig i det.

Jeg er også glad for at høre, at Socialistisk Folkeparti er positive og godt vil gå med ind i en debat og prøve at se, om vi kan få gjort noget ved det her. Og jeg forstod også på Enhedslistens hr. Søren Kolstrup og på Kristeligt Folkeparti, at man her var enig i, at vi skulle gå ind og gøre noget ved det. Jeg tror faktisk, at det er rigtig godt, at forslaget nu for første gang er kom-

met for i Folketingssalen, og her får vi det så drøftet.

Vi har jo set tidligere i dag med nogle af de forslag, der har været fremsat, at bliver de bare fremsat tit nok og længe nok, jamen så ændrer det sig. Så begynder det at flytte sig langsomt, og jeg tror sådan set også, at det vil ske med det her forslag.

Men jeg vil gerne sige, at hensynet til befolkningen, som skal leve med afgørelsen, som skal vente på de her lange sagsbehandlingstider, finder jeg aldeles afgørende for, at vi går ind og får gjort noget ved det, og jeg vil gerne modtage de gode tilbagemeldinger, der har været fra næsten alle folketingspartier, i en positiv ånd.

Jeg hørte faktisk kun, at regeringen var de eneste, der var imod det. Og dog alligevel var miljø- og energiministeren positiv over for, at man godt kunne gå ind og drøfte nogle forhold her. Men vi ser frem til arbejdet i udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 23. februar 2001, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 19.04
